

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Vi har nogle patientsammenslutninger i Danmark, som enhver ved, også hr. Jørgen Winther. Vi har bl.a. en stor nyreforening. Jeg vil anbefale hr. Jørgen Winther at spørge Nyreforeningen, hvordan dens holdning er til det her. Den tror nemlig ikke på, at det vil give flere donorer, flere tilmeldte. Den tror tværtimod, at det vil øge frykten for, at der kan ske sådan nogle uværdige ting, som har været omtalt her.

Vi har et paradoks i det problem her med antallet af de bedst egnede donorer, nemlig dem, der er trafikdræbte, typisk unge mænd desværre, som er hjernedøde. Vi har det paradoks, at vi på den ene side jo gør, hvad vi kan gennem forebyggende arbejde for at forhindre, at der sker trafikulykker, og derfor håber jeg jo egentlig, at antallet af den slags donorer også vil falde fremover, men på den anden side står vi så og mangler donorer. Det er et paradoks, som vi andre her ikke kan løse uden videre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om en særlig indsats for at skaffe flere organdonorer.

Af Tom Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 24/11 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Frihed 2000 har fremsat et beslutningsforslag om, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag, der skal sikre et mere intensivt arbejde for at skaffe flere organdonorer i Danmark og herunder sikre, at tilsagn om donation af organer bliver juridisk bindende, således at pårørende ikke kan omstøde den enkelte borgers beslutning – sådan som vi lige har diskuteret det – at en borger, der bliver myndig, stilles over for et valg om at blive organdonor, at borgere over myndighedsalderen stilles over for et valg om at blive organdonorer, at der skabes en debat om organdonation, og at der gives mere information herom til borgerne.

Det emne, som Frihed 2000 har taget op, ligger også mig meget på sinde. Det er vigtigt at få så mange som muligt til at tage stilling til organdonation, og vi kan ikke opfordre befolkningen nok til at tage spørgsmålet op.

For så vidt angår forslaget om at ophæve pårørendes adgang til at modsætte sig organdonation, selv om afdøde har ønsket at være donor, vil jeg henvisse til behandlingen af det beslutningsforslag, som vi lige netop har været igennem.

Jeg vil dog godt henlede forslagsstillernes og Tingets opmærksomhed på, at den nugældende lov som tidligere nævnt ikke giver de pårørende vetoret, men at det i bemærkningerne til det oprindelige lovforslag forudsattes, at man fortsætter en praksis, som man også følger i de fleste andre lande uanset lovgivningen.

Jeg er enig i, at det er uhyre vigtigt at få så mange som muligt til at tage stilling til organdonation. I den forbindelse har det fra tid til anden været diskuteret, hvordan det kan gøres lettere for den enkelte at finde information om donation samt at give sin beslutning for eller imod donation til kende.

Der har i en årrække været udsendt informationsmateriale til befolkningen med opfordring til den enkelte om sammen med sin familie at tage stilling til spørgsmålet om organdonation. Informationen er sket i form af opstilling af donorfoldere hos praktiserende læger, på apoteker, på biblioteker m.v. Der er på tv udsendt obs-spots, og der er på tekst-tv information om donorfolderne.

Der har været rettet særlig opmærksomhed mod unge i form af gocard-postkort opstillet på cafeer og annoncer i Filmguide. Endvidere er